

متن پرسش

نه به گندم ملک ری؛ آری به سویای آمریکایی حسین نصر ملت مبعوث شده‌ی ایران که خواستند پا روی خون امام شهیدشان بگذارند و مسئولینی که تا مرز شهادت رفتند، با دشمن به تفاهم رسیدند که از گندم ملک ری نخورند و آن را از آمریکا وارد کنند، اصلاً سویا وارد کنند. بالاخره شیعه بعد از هزار و چهارصد سال به پیشرفت قابل ملاحظه‌ای در مناسبات خود رسیده است. رگ غیرتمان خیلی بالا نزند. اگر گاو نبودیم نیازی به واردات یونجه‌ی آمریکایی نداشتیم. وضعیت ما، وضعیت گاوبودگی تاریخی است. گاو، مواد خام مصرف می‌کند و ماده‌ی خام دیگری صادر می‌کند. متأسفانه ایران عزیز ما، همین وضعیت را دارد و تا این وضعیت داشته باشیم، نمی‌توانیم از وضعیت گاوبودگی خود رها شویم. یک کشور مصرف‌کننده‌ی خام‌فروش مونتاژکار داریم. اقتصاد ورشکسته‌ی دولتی که نمی‌تواند فراتر از وضعیت گاوبودگی، مسیر دیگری جلوی پای کشور قرار دهد. ایران با جمعیت ۹۰ میلیونی، منابع عظیم طبیعی و ژئوپلیتیک بسیار ممتازش تولید ناخالص ملی آن ۵۰۰ میلیارد دلار است. اصلاً همین میزان کم هم به خاطر تحریم است وگرنه اگر عربستان بودیم با صادرات روزانه ده میلیون بشکه نفت، یک تریلیون دلار تولید ناخالص ملی داشتیم اما در گوشه‌ی همین جغرافیا، اسرائیل هم وجود دارد. تولید ناخالص ملی اسرائیل سالیانه میان ۵۰۰ تا ۷۰۰ میلیارد دلار است آن هم با جمعیت ده میلیونی، بدون موقعیت ژئوپلیتیک و بدون منابع زیر زمینی. صادرات ایران شامل نفت خام، فرآورده‌های نفتی، گاز طبیعی، محصولات پتروشیمی و شیمیایی، فلزات و مواد معدنی، محصولات کشاورزی سنتی نظیر پسته، زعفران، خرما، با کمی فرش دستباف است. اما اقتصاد اسرائیل، یک اقتصاد دانش‌بنیان است. بیش از ۵۰ درصد صادرات اسرائیل، صادرات محصولات هایتک است. منظور از محصولات هایتک ساخت محصولات هایتک است نه مونتاژ آن نظیر کاری که ترکیه و سایر ملل انجام می‌دهند. بعد از سیلیکون ولی در آمریکا؛ دومین مرکز هایتک دنیا سیلیکون وادی اسرائیل است. اسرائیل معمولاً در رتبه‌های اول یا دوم جهان از نظر درصد اختصاص بودجه تحقیق و توسعه نسبت به تولید ناخالص داخلی را دارد. به دلیل کمبود منابع طبیعی (مانند نفت و معادن بزرگ)، این کشور استراتژی خود را بر توسعه مهارت‌های تخصصی، آموزش عالی و فناوری‌های پیشرفته بنا کرده است. ارتباط بسیار نزدیکی بین مراکز تحقیقاتی دانشگاهی و بخش خصوصی صنعتی وجود دارد که باعث می‌شود ایده‌های علمی سریعاً به محصولات تجاری تبدیل شوند. از امنیت سایبری تا فناوری‌های خودران و هوش مصنوعی تا صنعت دارویی و تجهیزات پزشکی اسرائیل از قطب‌های جهان محسوب می‌شود. همچنین به خاطر اقلیم خشک فلسطین اشغالی، اسرائیل در زمینه آبیاری قطره‌ای، شیرین‌سازی آب دریا و

گوشت‌های آزمایشگاهی پیشرو هستند. مهم‌تر از همه در بخش تراشه‌ها و نیمه‌رساناها به شدت کار کرده‌اند و تمام این مسائل در صورتی است که سهم شرکت‌های دانش‌بنیان در اقتصاد ایران زیر ۵ درصد است. واقعیت تلخ‌تر درباره‌ی اقتصاد دانش‌بنیان ایران این است که بخش اعظم همین ۵ درصد را هم نمی‌توانیم دانش‌بنیان بدانیم. آن بخش دانش‌بنیان هم اغلب در حوزه‌ی نرم‌افزار حضور است تا ساخت سخت‌افزار. این روضه‌ی گاوبودگی ماست، ما که در انتظار یونجه‌ی آمریکایی نشسته‌ایم تا از گندم ملک ری نخوریم. دردمندانه‌تر آنکه؛ آن‌هایی که تریبون‌های آتیشن دارند و سخنرانی می‌کنند. اغلب مسئله را شخصی می‌کنند و خودشان هیچ قدمی برای اقتصاد دانش‌بنیان در این ملک برنداشته‌اند. ما هنوز قدرت فناوری را درک نکرده‌ایم هنوز در ذهن‌های پوسیده‌ی ما این جمله‌ی استعماری نوشته شده است که علم هزینه است نه قدرت، نه راه اقتصاد. هنوز دنبال فرمول جادویی برای کار نکردن و مقاومت کردن می‌گردیم. وقتی فهمان از اقتصاد، اقتصاد دانش‌بنیان و تولید فناوری نباشد، کاسه‌ی گدایی گندم آمریکایی دستان می‌گیریم تا از گندم ملک ری نخوریم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: دلسوزی‌های جنابعالی و امثال شما در این شرایط تاریخی بسیار ارزشمند است و حکایت مردم مبعوث‌شده است به سوی ایران ابرقدرت در میدان جمع سیاست و دیانت، و در این راستا به یاد سخن رهبر شهیدمان باشید که فرمودند ضعف‌ها را طوری برجسته نکنید که موجب یأس افراد شود. در مورد نکاتی که در ابتدای فرمایشات خود داشتید، آقای مهدی محمدی در آخرین صحبت خود آن موارد را نفی می‌کنند. <https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۳۰۲۶> موفق باشید